

ne brodska teretnica, kao i to, da se smatralo u reviziji potrebnim regulirati potanko pitanje pribavljanja raznih isprava, precizirati momenat prijelaza rizika i točno razgraničiti snošenje troškova.

CF: Ističe se, da se sve više zaključuju CF poslovi, koji bi se inače zaključivali kao CIF, i to ne iz trgovačkih razloga, nego zbog odgovarajućih državnih odredaba. Ostale su primjedbe iste kao kod CIF klauzule.

CIF: Napominje se da taj tip ostaje i dalje najviše upotrebljavani tip ugovora u svjetskoj prekomorskoj trgovini, te se navode neke razlike prema prijašnjoj redakciji, kao što je: dužnost dobave robe u skladu s kupoprodajnim ugovorom i pružanje potrebnih dokaza, koji se traže tim ugovorom, točnije utvrđenje obveze prodavaoca u pogledu ugovora o prijevozu i plaćanja vozarine, te u pogledu pribavljanja dopunskih dokumenata, zatim nove odredbe o osiguranju, kao i o teretnici.

Dobro je, što je publikacija prevedena i objavljena u ENRJ, jer je to koristan doprinos za upoznavanje prakse s tekstem i problemima Incoterms 1953 i za olakšavanje njihove primjene.

S.B.

MICHEL de JUGLART: OBVEZE STRANAKA KOD KUPOPRODAJE

• • FOB /Les obligations des parties dans la vente f.o.b./, DMF 1958, str.511-516

Autor obradjuje obveze stranaka kod kupoprodaje FOB. Članak je podijeljen na kratak uvod, dio o obvezana prodavaoca i dio o obvezana kupca.

U francuskoj judikaturi postoji, prema izlaganju autora, različito tumačenje obveza prodavaoca. Tako Kasacioni sud, Trgovački odsjek, u presudi od 27. studenoga 1957. smatra obvezom prodavaoca, da dobavi robu na vlastiti trošak i opasnost franko uz bok broda. Ustvari, iako ovdje govori o kupoprodaji FOB, sud ima pred očima kupoprodaju FAS.

Ta pogrešna terminologija uzrok je dosta velike nesigurnosti trgovačke jurisprudencije.

Premda postoje i drugačije odluke francuskih sudova, Kasacioni sud se u navedenoj presudi odlučio za interpretaciju, iznesenu u presudi Trgovačkog suda u Parizu od 26. veljače 1954. Obveze prodavaoca se po tome svode na dobavu, u roku koji je određen sporazumom, robe, koja je u skladu s uvjetima utvrđenim u ugovoru (kvalitet, kvantitet, ambalaža, vanjski izgled) s kvalitativnim pregledom izvršenim načelno pri polasku.

Autor dalje postavlja pitanje, da li i tako /prema obvezama prodavaoca/ određena kupoprodaja FOB ina karakter pomorske kupoprodaje, i odgovara na to pitanje pozitivno.

Obveze kupca su prema stanovištu presude od 27. studenoga 1957. u pogledu osiguranja i transporta slijedeće: kupac mora osigurati pomorski transport i snositi njegove troškove, te izabrati brod, pazeci na to da prodavalac može dopremiti robu na pristanište uz bok izabranog broda. Međutim, prema autorovu izlaganju, obveze kupca ne bi se zaustavile na tome. On bi bio dužan upozoriti prodavaoca na zaključen posao, na dan u koji će već određen brod biti spreman za ukrcaj, na rok određen za izvršenje ukrcaja i na otvaranje neopozivog akreditiva, kad mu je to stavljeno u dužnost.

Autor citira i presude, koje utvrđuju obveze kupca na isti način.

Ž.M.

PIERRE LUREAU: OSIGURANJE LAKO POKVARLJIVE
ROBE POD KLAUZULOM "FRANKO OSIM" /L'assurance franc sauf des marchandises périssables, DME 1958, str. 259-265/

Predmet je autorova raspravljanja pitanje, koje još nije našlo svoje konačno rješenje, a koje se u posljednje vri-